

НА КРЖСТА.

По Николай Райнов.

Мжченика се гърчеше от болки. О тия движения раните на ржцете и краката се разкжсваха още повече. Тогава той се опитваше да стои неподвижен, но нямаше, где да се опре, освен на гвоздейте, които се врязваха джлбоко в раните. Да облекчи болките на краката си, той се отпущаше само на ржцете. От това раните на тях се разяждаха още по вече и кржвта бликваше по-силно.

По тия места има много мухи. Те се впиваха в раните, влазяха в устата му да смучат слюнки, вряха се в носните му дупки, жилеха очите му, пиеха кржвта му. И разпжнатия не можеше да со брани от тях. Той не можеше да ги пропжди, макар че изпитваше страшни болки от впиването на техните смукала.

Кжм тези страдания се прибави и друга мжка. Една бледа и отпаднала жена разпржсна пазачите, затече се кжм кржста на Исуса и падна вжрху грамадата камжни. Тя почна да прегржща кржста и да целува кжржавите рани по краката на мжченика.

Това бе неговата майка. Нейния плач раздра много сжрдце. Сухите ѝ ржце прегржщаха страшното джрво. Сжлзите ѝ миеха раните. Много глави се обжрнаха до я не гледат. Войниците побжрзаха да я отстранят.

Исус гледаше всичко това, и очите му се изпжлниха сжс сжлзи. Той не каза ни дума. Само устните му потрепераха. Няколко едри сжлзи се отрошиха и се размесиха с кржвта на раните.

Слжнцето се закри зад малко облаче, да не гледа сташните страдания на мжченика.

Хр. Спасовски.